

סדר ה'למוד ליום ט"ו בסלו:

סדר ל'סוטי מ'הר"ן ה'י'מי:

וזה פרוש שאמרו סבי דבי אתונא, אמר לנו מלי דכדיבא,
זה בחינת שקר, בחינת עבודה זרה, כמו שאמרו חכמינו,
זכרונם לברכה, (מנהדרין צ"ב): 'כל המחליף בדבורו פאלו עובד
עבודת-כוכבים וכו'. ואמר להם: הוי לן פדניתא וילדה,
פדניתא - זו פרדה. זה בחינת עכו"ם, דשריא בפרודא, פמובא
בוהר (משפטים צ"ה): 'שארי בחבורא וסיים בפרודא'. וילדה - זה
בחינת רוח, המכנה בשם לדה. ואמרו לו: וכדניתא מי ילדה -
כי 'עכו"ם אל אחר אסתירם ולא עבד פריין' (שם ק"ג). והשיב להם:
'הי ניהו מלי דכדיבא'. הינו השקר, שנדמה להם שמרויחין,
ובאמת אינם מרויחין.

ותלא לה פתקא בצוארא דהוי מפיק בי אבא מאה אלפי
זוזי, בי אבא זה עבודת-אלילים, כמו שכתוב (ירמיה ב):
"האומר לעין אבי אתה". ועבודה זרה היא חובה (עיין רש"י לד לד
בפסוק וירדפם עד חובה). שמכרעת את הכל לכף חובה. וכל המתדבקין
בהם בעלי חובות, כמו שאנו רואים בחוש, שזה המשא תלוי
בצואר בני אדם, שאין מסתפקין במקמונם. ולוין ממון מאחרים,
ונדמה להם שהם משתכרין שכר הרבה, ואחר-כך מתים בעלי
חובות. ואם אינם מתים בעלי חובות, הם בחייהם בעלי חובות,
ומטריחים את עצמם בטרחות גדולות, ומסכנים את עצמם
בסכנת דרכים, בשביל שכר מעט, בשביל לשלם חוב אביהם, חוב
עבודה זרה. כי 'מצוה לקיים דברי המת', וזה הדבר להם כמו
צואה מאביהם, שישלמו חובותיו. וזה שפרש מהרש"א, 'תלא לה

פְּתִיחַ בְּצוּרָא' - שֵׁטֶר צוּרָא.

וְאַחֲרֵיכֵן אָמְרוּ לוֹ: מִלְחָא כִּי סְרִיא בְּמַאי מִלְחֵי לָהּ - כִּי תִקּוּן שֶׁל תְּאַוּת מָמוֹן, הוּא תִקּוּן הַבְּרִית מִלְחָ בְּנִ"ל. וְשֶׂאֱלוֹ אוֹתוֹ: זֶה שֶׁתִּקֵּן בְּרִיתוֹ, אִם נֶפֶל לְסִרְחוֹן תְּאַוּת מָמוֹן, בְּמַאי תִקּוּנוֹ. וְהַשִּׁיב לָהֶם: בְּסִילוּתָא דְכַדְנִיתָא - כִּי בְּאַמַּת יֵשׁ עוֹד תִּקּוּן לְתְּאַוּת מָמוֹן, הֵינּוּ שְׂוִיסְתִּיב לְשָׂרְשׁ, שְׂמִשָּׁם בָּא כָּל הַמָּמוֹן וְכָל הַשְּׂפָעוֹת. וְעַל־יְדֵי הַסְּתַכְלוּתוֹ שָׂם, יִתְבַּטֵּל תְּאַוּתוֹ. כִּי שָׂם בְּשָׂרְשָׁהּ, הַשְּׂפָע כָּלוֹ אֹר צַח וּמְצַחְצַח, וְתַעֲנוּג רֹחָנִי, וְאִין מִתְאַוָּה (נ"א מְתַעֲבָה כַת"י) אֵלְּא לְמַטָּה. וּמִי הוּא הַפְּתִי יָסוּר הַנָּה, לְהַשְׁלִיךְ תַעֲנוּג רֹחָנִי, וְלִקַּח תַעֲנוּג עָב.

אֲבָל לְזוֹאת הַהַסְּתַכְלוּת, אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא, אֵלְּא עַד שִׁיתִּקֵּן בְּרִיתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: 'מִבְּשָׂרִי אֶחְזָה אֱלוֹהִי'. שְׂבַתְחָלָה צָרִיד לְתִקֵּן בְּשָׂר קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ יוּכַל לְהַסְּתַכְלוּ בְּאַלְהוּת. וּבְשֶׁבִיל זֶה, עֵקֶר הַתִּקּוּן שֶׁל תְּאַוּת מָמוֹן, הוּא עַל־יְדֵי בְּרִית. וּכְשֶׁמִּתִּקֵּן בְּרִיתוֹ, אִי אֶפְשָׁר לְפַל לְתְּאַוּת מָמוֹן. כִּי עַל־יְדֵי מִלְחָ, תְּאַוּת מָמוֹן חָסֵר בְּנִ"ל. וְשָׂרְשׁ הַשְּׂפָעוֹת הוּא מְכַנֶּה בְּשֵׁם שְׁלִיָּא, שְׂשָׁם מְנַח הַוּלָד. כִּי הַשְּׁלִיָּא הוּא בְּחִינַת דְּלִתִּי בְּטַנִּי, כִּי יֵשׁ שְׁנֵי דְלִתוֹת לְאִשָּׁה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיוב ג'): "כִּי לֹא סָגַר דְּלִתִּי בְּטַנִּי" (בְּכוּרוֹת מ"ה). וְנַעֲשֶׂה מְשֻׁנֵּי דְלִתִּין, צוּרַת מ"ם סְתוּמָה, שְׂשָׁם מְנַח הַוּלָד, וְהוּא בְּחִינַת מ"ם יוֹם שֶׁל יְצִירַת הַוּלָד (נִדָּה ל'). וְכֵן יֵשׁ לְמַעְלָה דְּלִתִּי שָׁמַיִם, שְׂמִשָּׁם נוֹלָד הַשְּׂפָעוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ע"ח): 'דְּלִתִּי שָׁמַיִם פִּתַּח וַיִּמְטַר עֲלֵיהֶם כְּעָפָר שְׂאֵר' וְכוּ'. וְזֶה שֶׁהַשִּׁיב לָהֶם: בְּשִׁלְיָא דְכַדְנִיתָא, הוּא תִקּוּנוֹ שֶׁל זֶה הַשּׁוּמֵר הַבְּרִית, כְּשֶׁנּוֹפֵל לְתְּאַוּת מָמוֹן. וְאָמְרוּ לָהּ: מִי אֵיכָּא שְׁלִיָּא לְפָרְדָּה. - כִּי עַכּוּ"ם אִין לָהּ אֶפְלוֹ בֵּית וְלָד. אָמַר לָהֶם: - וּמִלְחָא מִי סְרִיא - כִּי בְּאַמַּת מִי שֶׁתִּקֵּן הַבְּרִית, אֵינּוּ נוֹפֵל

לְתַאֲוֹת הַמָּמוֹן:

אֲנָשִׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יַחֲצוּ יְמֵיהֶם (תְּהִלִּים נ"ה). הֵינּוּ מִי שֶׁהוּא בֶּעַל מַחְלָקֶת, נוֹפֵל לְתַאֲוֹת מָמוֹן, וַיָּמִיו כָּלִים בְּרִדִּיפָה אַחַר מוֹתָרוֹת. וְזֶה: 'לֹא יַחֲצוּ יְמֵיהֶם' – שְׂאִין אָדָם מִתּוֹ וַיַּחֲצִי תַאֲוֹתוֹ בְּיָדוֹ (מִדְרָשׁ רַבָּה קַהֲלַת סֵדֶר א). וְזֶה 'לֹא יַחֲצוּ' – שְׂאִין מִשִּׁיג חֲצִי תַאֲוֹתוֹ כַּמוֹבָא לְעִיל (בְּאֵזוֹת ג) עַל פְּסוּק 'וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשִּׁמְד' עַיִן שָׁם: (עַד כָּאן לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל): וְזֶה שְׂפִים "וְאֲנִי אֲבַטַח בְּךָ" שֶׁהוּא הַהַפּוּךְ מִתַּאֲוֹת מָמוֹן. כִּי הַמְשַׁקֵּעַ בְּתַאֲוֹת מָמוֹן, אֵינוֹ בּוֹטַח בֶּה', כִּי הוּא עוֹבֵד כָּל עַבּוּרִים. אֵד: 'וְאֲנִי אֲבַטַח בְּךָ' שֶׁתּוֹכַל לְהַזְמִין לִי פְרָנְסָתִי בְּסִבָּה קְלָה, וְאַהֲיָה שְׂמִיחַ בְּחֻלְקִי, וְלֹא אֶהְיָה מְשַׁקֵּעַ בְּתַאֲוֹת מָמוֹן:

וְעַל כֵּן אֵלּוֹ הַמְשַׁקֵּעִים בְּמָמוֹן, כָּל מָה שְׂיֵישׁ לוֹ עֲשִׁירוֹת יוֹתֵר, יֵישׁ לוֹ דְאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוֹרָה בְּיוֹתֵר. כִּי הַמָּמוֹן וְהָעֲשִׁירוֹת שֶׁלוֹ הוּא בְּבַחֲיִנַת: "בְּעֲצָבוֹן תֵּאכְלֶנָּה", שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוֹרָה, אֲנַפִּין חֲשׂוֹכִין, מִיִּתָּה כַּנֵּ"ל. וְעַל כֵּן כָּל מָה שְׂיֵישׁ לוֹ מָמוֹן וְעֲשִׁירוֹת יוֹתֵר, יֵישׁ לוֹ עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוֹרָה וְדְאָגוֹת יוֹתֵר, כִּי הַמָּמוֹן שֶׁלוֹ הוּא מְבַחֲיִנַת עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוֹרָה וְכוּ' כַּנֵּ"ל. וְזֶהוּ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה (אָבוֹת פָּרָק ב'): 'מְרַבָּה נְכָסִים – מְרַבָּה דְאָגָה'. כִּי בּוֹדָאֵי הוּא מְרַבָּה דְאָגָה וְעֲצָבוֹת עַל-יַדֵי רַבּוּי הַנְּכָסִים וְהָעֲשִׁירוֹת. כִּי הַנְּכָסִים שֶׁלוֹ הֵם בְּעֲצָמוֹ בְּבַחֲיִנַת עֲצָבוֹת כַּנֵּ"ל, וְעַל כֵּן כָּל מָה שְׂמַתְרַבִּין יוֹתֵר נְתַרְבָּה הָעֲצָבוֹת וְהַדְאָגוֹת בְּיוֹתֵר כַּנֵּ"ל. וְעַל כֵּן הַמָּמוֹן וְהָעֲשִׁירוֹת הוּא מְקַצֵּר וּמְכַלָּה יָמָיו וַחֲיָיו שֶׁל הָאָדָם, כִּי אֵין דְּבַר שְׂמַפְסִיד הַחַיּוֹת כְּמוֹ הַדְאָגָה וְהָעֲצָבוֹת, כִּיִּדּוּעַ לְחַכְמֵי הָרוֹפְאִים. וְהַמָּמוֹן וְהָעֲשִׁירוֹת הוּא מְרַבָּה דְאָגָה וְעֲצָבוֹת כַּנֵּ"ל, עַל-כֵּן הוּא מְפַסֵּד וּמְכַלָּה חַיָּיו. כִּי הוּא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח"ר - זמור מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מְקָשָׁר בְּפָנִים דְּסִטְרָא אַחְרָא, אֱלֻקִּים אַחְרִים, חֲשָׁד, שְׁחִיבָא בְּחִינַת
מִיתָה, הַפָּדָה אֹר פְּנֵי מַלְךְ חַיִּים כַּנ"ל. וְעַל כֵּן הַמָּמוֹן מִמִּית אֹתוֹ,
כִּי הוּא בְּבְחִינַת מִיתָה שְׁחִיבָא עֲצָבוֹת וְכו', כַּנ"ל, שְׁכָל זֶה הוּא
בְּחִינַת תְּאוֹת מָמוֹן כַּנ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְהַר"ן הַיְיִמִּי:

זו ותאות ממון היא בחינת "ומוצא אני מר ממות את האשה"
(קהלת ז' כו) שהיא טחול דא לילית אמא דערב רב שחוק הכסיל.
כי כל הממון והעשירות של העשירים שאינם כראוי ואינם
נותנים צדקה כראוי להם לפי עשרם ומשקעים בחמדת הממון
וטרדת הזמן. כל הממון והעשירות שלהם היא בחינת שחוק
הכסיל שהממון משחק עמו כמו שמשחקין עם תינוק במטבעות
ואחר כך הורג אותם הממון בעצמו. וכמבאר בתקונים (תקון ג'
בי"א תקונים אחרונים): "שחוק הכסיל" מאן כסיל דא אל אחר וכו'
ואיהו אסקרה לרביי דאנון חיביא חיכית בהון בעותרא בהאי
עלמא ולבתר קטילת לון ואמאי אתקריאו רביי בגין דלא אית
בהון דעת לאשתזבא מנה אבל לב מבין אשתזב מנה דתמן
צדיק ורזא דמלה "טוב לפני האלקים ימלט ממונה וחוטא ילכד
בה" (קהלת שם). כי הצדיק האמת זוכה לחכמה ודעת ויודע איך
להנצל מזה. כי אפלו אנשים גדולים צריכים חכמה ודעת גדול
מאד בענין זה של טרדת הממון והפרנסה שלא יבלו ויכלו חם
ושלום ימי חייהם על ידי זה. כי רב העולם נלכדו בזה (ועין בבא
בתרא קס"ה רבן בגזל פירש רש"י שמורין להם התר בעסקי משא ומתן ונכשלים
בגזל) וסובלין מרירות גדול מאד כל ימי חייהם על ידי זה ואובדין
שני עולמות על ידי זה, כי דע שהעולם הזה מלא מרירות בלי
שעור בחינת מרירותא דעלמא (זהר הקדוש ויחי רמ"א), ועקר

הַמְרִירוֹת הֵינּוּ דְאֵגַת וְטַרְדַּת וְתַאֲוֹת הַמָּמוֹן וְהַפְּרָנְסָה שְׁבָא
עַל־יְדֵי פְגַם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְאַלְמָלָא כַּח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים
שֶׁהֵם שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמֶּת שֶׁהֵם נִקְרָאִים בְּרִית מְלַח עוֹלָם לֹא
הָיָה הָעוֹלָם יָכוֹל לְהִתְקַיֵּם כָּלֵל מֵעַצָּם הַמְרִירוֹת הַנִּזְכָּר שֶׁהֵינָא
תַּאֲוֹת מָמוֹן. עַל כֵּן כָּל אֶחָד כְּפִי מַה שְׁזוֹכָה לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי
אַמֶּת כֵּן מִמֵּתִיק מֵעַצְמוֹ מְרִירוֹת הַנִּזְכָּר. אֲבָל מִי שֶׁרָחוֹק מִצְדִּיקִים
וּבְעַצְמוֹ הוּא רָחוֹק מִתְקוֹן הַבְּרִית כַּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ. מְכַל־שִׁכְן
וְכָל שִׁכְן כְּשֶׁהוּא חוֹלֵק וּמִתְנַגֵּד חֵם וְשָׁלוֹם גַּם כֵּן עַל הַצְּדִיק הָאֵמֶת
וְאֲנָשָׁיו. עָלָיו מִתְגַּבֵּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר מְרִירוֹתָא דְעֵלְמָא שֶׁהֵינָא טַרְדַּת
וְדְאֵגַת הַמָּמוֹן עַד שֶׁמְכַלָּה יְמֵי חַיָּיו רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְשִׁים לְבָבָהּ הֵיטֵב
לְדַבְּרִים אֵלֶּה כִּי פְמָה וּכְמָה נְפֹשׁוֹת שֶׁקְעוּ בְּזָה. אוֹלֵי תוֹכַל לְבָרַח
לְצְדִיקֵי אֵמֶת לְהַצִּיל עַצְמָהּ מִשִּׁטָּף מֵיִם רַבִּים הָאֵלֶּה שֶׁל תַּאֲוֹת
מָמוֹן שְׁבָא עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת נְאוּף שֶׁלֹּא יִגִּיעוּ אֵלֶיךָ. וְהִיתָה לְךָ נַפְשֶׁךָ
לְשָׁלָל וְתִזְכָּה לְחַיִּים אֵמֶתִיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא:

סדר חיי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִיִּים:

קלה (ז) אָמַר אֲזוֹ לְרַבֵּי יוֹדֵל שְׁרוּצָה לְנַסֵּעַ לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל וְרַבֵּי יוֹדֵל,
בְּרַךְ אֹתוֹ. וְאָמַר לוֹ רַבֵּנוּ בְּיַד־אֵי אַתֶּם רוֹצִים לְפַעַל שֵׁם אֵיזָה דְּבַר
גְּדוֹל יְהִי רָצוֹן שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר אֶתְכֶם שֶׁתִּזְכְּוּ לְפַעַל שֵׁם מַה
שֶׁאַתֶּם רוֹצִים. וְנִעְנַע לוֹ רֵאשׁוֹ עַל בְּרַכְתּוֹ, אַחֲר־כֵּן אָמַר הָיִיתִי
יָכוֹל לְפַעַל מִבְּקָשֵׁי וְהַפְּצִי וְעִנֵּינִי שֶׁאַנִּי רוֹצֶה לְפַעַל בְּאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל,
הָיִיתִי יָכוֹל לְפַעַל גַּם פֹּה עַל־יְדֵי תְּפִלוֹת וּבְקָשׁוֹת וְתַחֲנוּנִים לְבַד
וְלֹא הָיִיתִי צָרִיךְ לְנַסֵּעַ לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל. רַק הַחֲלוּק שֶׁכְּשֶׁאֲזָכָה לְהִיזֹת
בְּאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל אֲזָכָה לְקַבֵּל הַשְּׂגָתִי עַל־יְדֵי לְבוּשִׁים, אֲבָל כָּאֵן
בְּחוּץ לְאַרְץ לֹא אוֹכַל לְקַבֵּל הַשְּׂגָתִי עַל־יְדֵי לְבוּשִׁים, רַק בְּלֹא
לְבוּשִׁים. וְזֶה הַחֲלוּק שֶׁבֵּין קִדְשֵׁת שַׁבָּת לְקִדְשֵׁת יוֹם־טוֹב וּפְתַח לוֹ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח"ב ❦ אָמַר מִנְהַרְנְהֵי יַצִּי"ל "לָאֵךְ לָאֵנִי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" ❦
❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

לְר' יוֹדֵל הַנִּזְ"ל הַסְּדוֹר שֶׁל הָאָר"י זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה, וְהִרְאָה לוֹ
בְּכּוֹנֹת שְׁזָהוּ הַחֲלוּק בֵּין שַׁבָּת לְיוֹם-טוֹב, שֶׁבְּשַׁבָּת הָאֹר מְלַבֵּשׁ
בְּלִבוֹשֵׁי, וּבְיוֹם-טוֹב הָאֹר בְּלֹא לְבוֹשֵׁי כִּידוּעַ:

קלו (ח) בְּעֵת שְׁנַסַּע לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּתַחֲלַת נְסִיעָתוֹ מִבֵּיתוֹ שַׁבָּת
בְּכִפָּר סְקָאֵי עֵשׂ וְשָׁם רָאָה אֶת הַצַּדִּיק הַמְּפָרָס מוֹרְנוּ הָרַב מְנַחֵם
מֵעַנְדֵּל מוֹיִטְפֵּסְק וְגָלָה לוֹ שֵׁשׁ "אַתָּה" מְסַגֵּל עַל הַיָּם כַּמּוּבָא
בְּסִפְרוֹ בְּסִימָן רַנּוּ כְּמוֹ שַׁבָּתוֹב (תְּהֵלִים פ"ט): "בְּשׂוֹא גִלְיוֹ אַתָּה
תְּשַׁבְּחֵם" וַיֵּשׁ עוֹד בְּזָה לְסִפְרָ מַה שֶׁשָּׁמַעְתִּי בְּשִׁמּוֹ וְאֵינִי זוֹכֵר
עֲתָה וְצָרִיכִין לְחַקֵּר אֵצֶל אַנְשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁשָּׁמְעוּ מֵרַבִּי שֶׁמְעוֹן
בְּזָה:

אָמַר הַמְּעַתִּיק שֶׁשָּׁמַעְתִּי מֵאִישׁ אֶחָד שֶׁשָּׁמַע מֵרַבִּי שֶׁמְעוֹן
שֶׁהַפְּרוֹשׁ הוּא כֶּף שֶׁאַתָּה רָאִישֵׁי-תִבּוֹת אֶל"ף תִּי"ו הֵ"א. עַל-כֵּן
צָרִיכִין לְכַתֵּב חֲמִשָּׁה מְכַתְּבִים שֶׁקּוֹרִין קוּוִיטְלִיד [פְּתָקִים], וְעַל כָּל
קוּוִיטְלִי יְכַתֵּב שְׁתֵּי תִבּוֹת וְרַב חֶסֶד שֶׁגִּימְטְרִיא שְׁלָהֶם הִיא אַרְבַּע
עֶשְׂרֵה מֵאוֹת שֶׁהִיא אֶל"ף תִּי"ו כִּי וְרַב חֶסֶד גִּימְטְרִיא מֵאַתִּים
וְשָׁמוֹנִים, וְחֲמִשׁ פְּעֻמִּים מֵאַתִּים וְשָׁמוֹנִים, עוֹלָה אֶלְף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת. וְהַחֲמִשָּׁה קוּוִיטְלִיד הֵם הֵ"א וְזָה הוּא שֵׁם אַתָּה. וּבְשַׁעַת
הָרוּחַ סְעָרָה חֵם וְשָׁלוֹם יִשְׁלִיךְ חֲמִשָּׁה קוּוִיטְלִיד שַׁבָּתוֹב בְּהֵם וְרַב
חֶסֶד לְתוֹךְ הַיָּם וּבּוֹדָאֵי יוֹעִיל. וְרַבִּי שֶׁמְעוֹן אָמַר שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ
הַשְּׁתֵּמִשׁ בְּזָה וְהוֹעִיל לוֹ מְאֹד, וְקֹדֶם שְׁנַסַּע פְּעַם שְׁנִיָּה לְאֶרֶץ-
יִשְׂרָאֵל הָיָה פֶּה בְּרֶסֶלֶב וְהִלֵּךְ לְהַסּוֹפֵר וְכָתַב לוֹ כַּמָּה קוּוִיטְלִיד
הַנִּזְ"ל עַל גְּוִיל וּבְכַתֵּב אֲשׁוּרִית]:

קלו (ט) בְּנְסִיעָתוֹ לְהִתָּם תִּכְף בְּנַסְעוֹ מֵאֲדַעַם עַל הַיָּם הַשְּׁחוֹר הָיָה
רַעַשׁ גָּדוֹל וְרוּחַ סְעָרָה גְּדוֹלָה, אִזּוּ בָּא אֱלֹהֵי מֵת אֶחָד שֶׁנִּפְטַר
בְּסִמּוֹךְ וְשָׁאֵל רַבְּנֵי זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה אֶת הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ הִרְאִיתָ

שְׁהִיָּה כָּאֵן הַרְדֵּי בְּשָׁנִים מְוֹאֲלְחוּיִין וְכוּ'. אֲדָּ עֲכָשׁוּ אִיִן מַעֲשֵׂה זֹו
 חֲדוּשׁ כָּלָל כִּי אַחֲר־כֶּךָ הָיָה עוֹסֵק בְּעֵנִין זֶה הַרְבֵּה לְתַקֵּן נְשִׁמוֹת
 הַמֵּתִים אֲלָפִים וְרַבּוֹת. וְזֶה הָיָה עֵקֶר עֲבוֹדָתוֹ כִּי אֲשֶׁר נִשְׁמַע מִפִּיו
 הַקְּדוּשׁ וְעֵקֶר הַסֵּתִלְקוּתוֹ הָיָה בְּשִׁבִיל זֶה כִּמְבֹאֵר בְּמִקוּמוֹ עֵיִן שָׁם:
 קִלַּח (י) מִקֵּדָם לֹא הָיוּ נוֹסְעִים לְאַרְצ־יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ אֲדָעָם כִּי הָיוּ
 מִתִּירָאִים לְנִסְעַ דֶּרֶךְ שָׁם, וְהוּא נָסַע תְּחִלָּה עַל אֲדָעָם כְּשֶׁנִּסְעַ
 לְאַרְצ־יִשְׂרָאֵל, וּמֵאֲזֹו וְהִלָּאָה נַעֲשֵׂה דֶרֶךְ כְּבוֹשָׁה וְהַכֹּל נוֹסְעִים דֶּרֶךְ
 שָׁם. וְכֵן כַּמָּה דְּבָרִים שֶׁהוּא הִתְחִיל בְּרֵאשׁוֹנָה וְאַחֲר־כֶּךָ הִרְגִּיל
 הָעוֹלָם אַחֲרָיו.

גַּם כְּשֶׁהָיָה בְּאַרְצ־יִשְׂרָאֵל וְהָיָה עַל הַקְּבָרִים, הָיָה שָׁם קֶבֶר שֶׁל
 יְנוֹקָא שֶׁהָיוּ מֵעוֹלָם מִתִּירָאִים לְכַנֵּס לְתוֹךְ אוֹתוֹ הַמְּעָרָה, כִּי אָמְרוּ
 שֵׁישׁ שָׁם נְחָשׁ. גַּם הָיָה שָׁם חֲדוּשׁ שֶׁהָיָה גִּדְלֵ אֵילָן עַל הַמְּעָרָה.
 וְהוּא הָיָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁלֹּא חָשׂ עַל זֶה, וְנִכְנָס לְשָׁם וְאַחֲזֹו שֶׁרֶשׁ הָאֵילָן
 בְּיָדוֹ כִּי הָיָה הַשֶּׁרֶשׁ בְּקֶרֶקַע וְהָיָה הוֹלֵךְ דֶּרֶךְ חֲלָל הַמְּעָרָה, וְלֹא
 הָיָה שָׁם שׁוֹם נְחָשׁ. וּמֵאֲזֹו וְהִלָּאָה הַכֹּל הוֹלְכִים עַל אוֹתוֹ הַקְּבֵר.
 וְגַם אֲנַכִּי בְּעֶצְמִי זָכִיתִי לְהִיּוֹת שָׁם עַל אוֹתוֹ הַקְּבֵר שֶׁל הַיְּנוֹקָא
 הַנַּ"ל וְרֵאִיתִי כָּל זֶה בְּעֵינַי תְּחִלָּה לְאֵל חַיִּי:

סדר האלף-בית הימני:

- ח. על-ידי עצבות אדם נחלש. ט. על-ידי לב רע הפנים נשתנה.
- י. כשיש לה צער ביום שמחה, וכל שמחתך נשבת, תדע שתמה זכות אבותיך. יא. מי שיש לו עצבות, יתן מתנה לצדיק תדיר.
- יב. על-ידי עצבות בא שרפה. יג. עצבות סימן לאיזה חלאת, שממשמש לבוא. יד. על-ידי עצבות הקדוש-ברוך-הוא אין עמו.
- טו. על-ידי עצבות רואה קרי. טז. עצבות בא על-ידי כעס. יז. על-ידי עצבות אינו משיג תוחלתו. יח. על-ידי עצבות נתבזה. יט.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א"ר אומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"»
זקן נתן ולא יעבור" ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

על־ידי בְּכִיָּה אֵין אָדָם יְכוּל לְאָכֹל. כ. מִי שֶׁאֵין לוֹ עֲצָבוֹת וְהוּא תָמִיד בְּשִׂמְחָה, בּוֹדֵאי יִתְנַשֵּׂא. כא. עַל־יְדֵי עֲצָבוֹת בָּא בְּזִיוּן. כב. בְּכִיָּה הוּא סִימָן טוֹב לְחוֹלָה. כג. עַל־יְדֵי יְגוֹן אוֹיְבָיו נִתְרוֹמְמִים. כד. עַל־יְדֵי יְגוֹן בָּא בְּאֵב לֵב. כה. מִי שֶׁהוּא מְהִיר, הוּא עֲצָבָן. כו. קִרְבַּת הַצְּדִיקִים מְשַׂמַּח אֶת הַלֵּב. כז. סְגָלָה לְהִסִּיר עֲצָבוֹת, שִׁישְׁמַע אֶת צְדִיק נִכְבָּד, כִּשְׁהוּא מְזַמֵּר. כח. מִי שֶׁאֵין מִתְוַדֶּה עַל עוֹנוֹתָיו, אֲנַחָה וְדַאגוֹת בָּאִים עָלָיו. כט. כִּשְׁאָדָם מִתְאַוֶּה לְדַבָּרִים שֶׁהֵם נִגְדִיִּים לְקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עַל־יְדֵי זֶה בָּא לוֹ אֲנַחָה. ל. הָעֲצָב עַל חֵלּוֹם רָע מְבַטֵּל אֶת הַחֵלּוֹם, שְׁלֵא יִתְקִים. לא. קוֹל וּמְרֹאֶה וְרִיחַ מְשִׁיבִין דַּעְתוֹ שֶׁל אָדָם. לב. עַל־יְדֵי הַצְּעָקָה נִתְבַּטֵּל הַצְּעַר. לג. מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲצָבוֹת, מֵבִיא עַל עֲצָמוֹ יְסוּרִין. לד. כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחַר צְעָרוֹ יוֹתֵר מְדִי, הַצְּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו. לה. תְּמָרִים מְבַטְלִין דַּאגָּה. לו. אֲנַגְדָּה מְשַׂמַּח אֶת הָאָדָם.

חֵלֶק שְׁנֵי א. עֲצָבוֹת שֶׁבֵּלֵב הָאָדָם, כִּשְׁמֵרְגִישׁ בְּרַעְתּוֹ, כִּי הַלֵּב הוּא הַמִּסְבֵּ לְכָל זֶה; כִּי הַלֵּב הוּא הַגּוֹרֵם לְכָל דְּבַר הֵן לְטוֹב הֵן לְרָע. ב. צָרִיד לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מֵעֲצָבוֹת, כִּדִּי שְׁלֵא יָבוֹא, חֵם וְשָׁלוֹם, לִיְדֵי אֲבִלוֹת. ג. עַל־יְדֵי הַצְּעַר וְהָעֲצָבוֹת בָּא מְרִיבָה בְּעוֹלָם, וְעַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה בָּא שָׁלוֹם בְּעוֹלָם. ד. עַל־יְדֵי קְלָקוּל הַשִּׂמְחָה בָּא חֲלָאִים עָלָיו. ה. סְגָלָה לְהִסִּיר הָעֲצָבוֹת עַל־יְדֵי תְּרַחֲמָנוֹת. ו. הַנְּדָרִים וְהַנְּדָבוֹת מְבִיאִין שִׂמְחָה.

סֵדֶר שִׁיחוֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

וְהָעֵנִין כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים שֶׁבְּכָל פַּעַם נִתְחַכֵּם הָעוֹלָם יוֹתֵר וּבְאַמַּת בּוֹדֵאי הַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים בּוֹדֵאי הַיּוֹ חֲכָמִים יוֹתֵר מְאֹד וְהֵם גָּלוּ עֵקֶר הַחֲכָמָה אֶךְ מֵאַחַר שֶׁהֵם הִכִּינוּ הַכֹּל, עַל־כֵּן בָּאִים

הַדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים עַל חֲכָמוֹת יוֹתֵר כִּי הַדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים הֵם
בָּאוּ אֶל הַמוֹכֵן כִּי כָּבֵד מוֹכֵן הַחֲכָמָה מִהַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים שֶׁגָּלוּ
עֵקֶר הַחֲכָמָה וְעַל־כֵּן הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן מוֹסִיף מְעַט וְנִתְחַבֵּם יוֹתֵר
וְכִמוֹ שֶׁמִּצִּינוּ בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (יְבָמוֹת צב: בָּבֵא
מִצִּיעָא יז:) שֶׁאָמְרוּ: 'אִי לָאו דְּדִלָּאִית חֲסָפָא לֹא אֲשַׁכְּחִית מִרְגְּנִיתָא
תּוֹתֵהּ וְעַל־כֵּן אַף־עַל־פִּי שֶׁהַקּוֹדֵם לֹא פָּעַל כָּלָל כִּי הָעֵקֶר הוּא
הַמִּרְגְּנִיתָא אַף־עַל־פִּי־כֵן הָרֵאשׁוֹן עֵקֶר, כִּי הוּא דָּלָה חֲסָפָא הֵינוּ
שֶׁהוּא גָּלָה וְחָפַר יְסוּד וְעֵקֶר הַחֲכָמָה שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה בָּא הַשֵּׁנִי בְּנִקְל
עַל עֵסֶק הַחֲכָמָה בְּתַכְלִית וְעַל־כֵּן יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁאֲסוּר לְגַלּוֹת אוֹתָם
כִּי אִם הָיָה מְגַלָּה אוֹתָם הָיוּ יְכוּלִים לָבוֹא מִזֶּה בַּדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים
לְעַבּוּדוֹת זָרוֹת כִּי יֵשׁ בָּאוֹתוֹ הָעֵנִין כְּמָה דְּבָרִים וְעֵנִינִים שֶׁצָּרִיכִין
לַעֲשׂוֹת לָזֶה, וְאִם הָיָה נִתְגַּלָּה אוֹתוֹ הַחֲכָמָה בְּעוֹלָם וְהָיוּ יוֹדְעִים
אוֹתָן הָעֵנִינִים שֶׁצָּרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְאוֹתוֹ הָעֵנִין, הָיוּ יְכוּלִים לָבוֹא
מִזֶּה בַּדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים לְעַבּוּדוֹת זָרוֹת כִּי הַדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים
מוֹסִיפִים בְּכָל פֶּעַם חֲכָמָה כַּזֵּכֶר לְעִיל וְלַפְעָמִים הַדּוֹרוֹת
הָאַחֲרוֹנִים טוֹעִין בְּחֲכָמָתָם שֶׁמוֹסִיפִין עַל הָרֵאשׁוֹנִים עַל־כֵּן אִם
הָיוּ מְגַלִּים עֵנִינִים הַנִּ"ל וְהַדּוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים הָיוּ רוֹצִים בְּכָל פֶּעַם
לְהוֹסִיף עֲלֵיהֶם חֲכָמָתָם וְהָיוּ יְכוּלִים לְטַעוֹת בְּטַעוֹת חֲכָמָתָם שֶׁהָיוּ
מוֹסִיפִים עַד שֶׁהָיָה יְכוּל לְהִתְגַּלְּגַל מֵעֵנִינִים הַנִּ"ל הַנְּעֵלְמִים מִן
הָעוֹלָם עַבּוּדוֹת זָרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם כִּי הָיָה נִדְּמָה לָהֶם עַל־פִּי טַעוֹתָם
שֶׁכָּדָּ צָרִיךְ לְהִיזוֹת חֵם וְשָׁלוֹם וְכִמוֹ שֶׁמוֹבָא בְּעֵנִין עֲרָלָה (בְּוִיקְרָא
י"ט-כג) כִּי אֵיתָא בַּזֵּהר שֶׁבָּאוֹתָן הַשָּׁלֵשׁ שָׁנִים שׁוֹרָה קְלָפָה עַל
הָאֵילָן, וּבַדּוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים טָעוּ בַּזֵּה עַד שֶׁהָיָה לָהֶם עַבּוּדָה זָרָה
בַּזֵּה בְּתַחֲלַת נְטִיעַת הָאֵילָן דְּוִקְאָ בָּעֵת שֶׁשׁוֹרָה הַקְּלָפָה הַנִּ"ל כִּי
כְּפִי שֶׁהָיוּ יוֹדְעִין הֵיטֵב עֵנִין נְטִיעַת הָאֵילָן מֵהַ שֶׁנַּעֲשֶׂה מִזֶּה, הָיָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חירו - צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צדני מקוזה שדך צהדד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נְדָמָה לָהֶם עַל־פִּי טְעוֹתָם שְׁבוּדָאֵי צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ הַעֲבוּדָה־
זָרָה חֶסֶם וְשָׁלוֹם, שְׁהָיוּ עוֹבְדִים כִּי הָיָה נְדָמָה לָהֶם שֶׁהוּא פָּשׁוּט כְּפִי
מֵה שִׁטְעוּ בְּחֻמְתָּם עַל־כֵּן אָסוּר לְגַלוֹת עֲנִינִים כְּאֵלוֹ:

סא ענין הדרי בי הנצאמר בגמרא, זה היה בחינת תשובה, ששב
בתשובה על שפגם בתורה לומר שלא כענין וכראוי ותקף ומיד
שקשה אותו חברו הבין מיד שפגם ושב בתשובה מיד כי יש
תשובה שהיא בכח ועדין לא יצאה לפעל ובשביל זה אדם משיג
לפעמים למעלה ממדרגתו מה שאינו ראוי לזה, הוא כדי שתצא
התשובה מכח אל הפעל כנזכר לעיל וזה בחינת הדרי בי הינו
שהתשובה היתה בי מתחלה רק שהיה בכח כנ"ל ועתה יצאה
לפעל (כי על ידי שהשיג למעלה ממדרגתו על ידי זה פגם לומר שלא כענין, ואזי חברו
מקשה עליו ואז הוא מתעורר מיד ומבין שפגם ושב בתשובה מיד נמצא שעל ידי זה
יצאה התשובה מכח אל הפעל):

סדר שולחן ערוך הימני:

(טז) מ' סאה מים שאובים שבקרקע להרמב"ם אין מטבילין בהם
את הידים ולהראב"ד מטבילין ושאובה שהמשיכה כולה גם
להרמב"ם מטבילין בהם הידים: (יז) לא יטול מהנהר מים בידו
אחת ויתן על ידו השנית לפי שאין כאן לא נטילה ולא טבילה:
(יח) ידו אחת בנטילה וידו אחת בטבילה ידיו טהורות: (יט)
המטביל ידיו א"צ שתי פעמים ולא ניגוב ולא להגביה ידיו: (כ)
המטביל ידיו אינו מברך על טבילת ידים אלא על נט"י ויש
אומרים דמברכין על טבילת ידים או על שטיפת ידים וכן עיקר
(טור ומרדכי פ' אלו דברים וסמ"ג ואגור):

סימן קס (א) מים שנשתנו מראיהן בין מחמת עצמן בין
מחמת דבר שנפל לתוכן בין מחמת מקומם פסולים:

(ז) עשה במים מלאכה או ששרה בהם פתו אפילו נתכוון לשרות בכלי זה ונפל לשני פסולים ואם צינן יין במים פסולים ואם הדיח בהם כלים פסולים ואם היו כלים מודחים או חדשים כשרים. ואם הטביל בהם הנחתום הגלוסקין (פי' ככרות לחם) פסולים אבל אם טבל ידיו במים וטח פני הגלוסקין או שחפן מהם בחפניו המים הנשארים לא נעשה בהם מלאכה ולפיכך כשרים אם לא נשתנו מראיהן. (והוא הדין מים שהנחתום מדיח ידיו בהם מן הבצק הדבק בידיו) (ב"י בשם ר' ירוחם): (ג) מים שלפני הנפח אע"פ שלא נשתנו מראיהם פסולים מפני שבידוע שנעשה בהם מלאכה דהיינו שכיבה בהם הברזל ושלפני הספר אם נשתנו מראיהם פסולים ואם לאו כשרים: (ד) מים ששתו מהם התרנגולים או שלקק (פי' שתיית הכלב נקרא לקיקה) מהם הכלב יש מי שפוסל ואין דבריו נראין אלא בין באלו בין בכל שאר בהמה חיה ועוף יש להכשיר: (ה) אין מלאכה פוסלת אלא במים שאובים בין שהם בכלי בין שהם בקרקע אבל לא במי מקוה או מעין בעודם מחוברים: (ו) חמי האור נוטלים מהם לידיים אפילו הן חמין שהיד סולדת (פי' שכל שכריסו של תינוק נכוח הימנו) בהם: (ז) חמי טבריה יכול להטביל בהם את הידיים אבל ליטול מהם בכלי לא ואם המשיך אותן בארץ דרך חריץ חוץ למקומם והפסיקן מהמעין הנובע אם יש בהם שיעור מקוה מטבילין בהם הידיים ואם אין בהם שיעור מקוה לא ואם חריץ זה מימיו מחוברים למי המעין הנובע חם לרש"י והרשב"א אין מטבילין בו את הידיים ולהר"ר יונה מטבילין בו את הידיים: (ח) טעם פיסול חמי טבריה לנטילה מפני שהן מרים ואינם ראויין לשתית הכלב אבל אם ימצאו מים חמין נובעין שהן ראויין לשתית הכלב נוטלים מהם לידיים: (ט) מים מלוחים או סרוחים או מרים שאין

הכלב יכול לשתות מהם פסולים לנטילת ידיים אע"פ שכשרים למי מקוה לטבילה ואם הם עכורים מחמת טיט שנתערב בהם אם הכלב יכול לשתות מהם כשרים בין לנטילת ידיים בין למקוה ואם אינו יכול לשתות מהם פסולים לשניהם: (וי) נוטלים לידיים בכל דבר שתחלתו מן המים כגון יבחושים (פי' תולעים) אדומים או שומן דג. ונראה דוקא אם ריסקן דלא עדיף משלג וכו': (יא) מים שיש לו ספק אם נעשה בהם מלאכה או לאו או שיש לו ספק אם יש בהם כשיעור אם לאו או אם הם טמאים או טהורים או ספק אם נטל ידיו או לאו טהור (וכל ספק טהרה בידיים טהור) (טור) ויש מי שאומר שעל כל זאת אם יש לו מים אחרים יטול ידיו ויוציא עצמו מן הספק: הגה מי שלא נטל ידיו ונגע במים לא נפסלו אותן מים לנטילה ולא מיקרי מים טמאים אבל אסור לרחוץ ידיו ממים שנטל בהם חבירו כבר (תרומת

הדשן סימן רנ"ט):

סֵדֶר לְקוּמְיֵי תְפִלּוֹת הַיּוֹמִי:

תמו: חום וְחַנּוּנוֹ וּמִלֵּא מְשַׁאלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְזִכְנוֹ מִהֲרָה לְתַקּוֹן הַכְּלָלִי בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, הֵן תַּקּוֹן הַבְּרִית שֶׁהוּא כְּלָלִיּוֹת הַגִּידִין שֶׁהוּא תַקּוֹן הַכְּלָלִי שֶׁל כָּל הַשָּׂם"ה לְאוֹיֵן שְׁבַתוֹרָה, הֵן תַּקּוֹן הַכְּלָלִי שֶׁל הַדְּבַר עַל-יְדֵי שְׂבַח הַצְּדִיקִים, הֵן תַּקּוֹן הַכְּלָלִי שֶׁל הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה, הֵן תַּקּוֹן הַבְּגָדִים, לְכָל־מִן תְּזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְּבִים חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה כִּי אֲתָה יִדְעָתָּ כִּי אֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לְתַקֵּן כָּל דְּבָר וְדָבָר בְּפִרְטוּיּוֹת כִּי הֵם רַבִּים מְאֹד, כִּי פָגַמְנוּ הַרְּבִיחַ מְאֹד רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ וְזִכְנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְּבִים וּבְחַסְדֵיךָ הָעֲצוּמִים לְתַקּוֹן הַכְּלָלִי בְּאֵמֶת וּבְשִׁלְמוֹת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וְעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצְּדִיקֵי אֵמֶת וְלֹא לְמַעַנְנוּ וּמַעְפָּר תְּקִימָנוּ, וּמֵאֲשֵׁפוֹת דְּלוֹתֵנוּ תְרוּמָמָנוּ, וּבְכָל הַתַּקּוּנִים הַכְּלָלִיִּים

וְהִפְרָטִיִּים תִּתְקַנְנוּ, וּבִטּוֹבָךָ הַגָּדוֹל תִּשְׁבִּיעַנוּ, וְתִשְׁמַע וְתִקְבַּל
 צַעֲקוֹתֵנוּ וְתִפְלְתֵנוּ, וְתַחַנוּנֵינוּ, וּבְכָל מִינֵי טְהָרוֹת וּקְדוּשׁוֹת תִּטְהַרְנוּ
 וְתִקְדְּשֵׁנוּ, וְתִקְיִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וַעֲשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֵּי
 תִּלְכוּ, וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ, וַעֲשִׂיתֶם" חָנּוּ וְעֲנֵנוּ, וְשִׁמְעֵנוּ קוֹל תְּפִלוֹתֵינוּ
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

תְּפִלָּה ל תמוז: "כִּי־אֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כִּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ
 אֱלֹקִים צְמֵאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹקִים לֵאלֹהֵי חַי מְתֵי אָבוֹא וְאֶרְאֶה
 פְּנֵי אֱלֹקִים" כִּי אַתָּה ה' לְבַד יִדְעֶתָ גְדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתְךָ, וְתִפְאַרְתְּךָ
 וְרוֹמְמוֹתְךָ, וְהַתְנַשְּׂאוֹתְךָ, כִּי לְגִדְלָתְךָ אֵין חֶקֶר, וְהַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ
 מְרוֹמָם וּמְנִשָּׂא מְאֹד, כִּי לֵית מַחְשָׁבָה תְּפִיסָה בְּךָ כָּל אֶבֶל מֵעֵצִים
 רַחֲמָנוּתְךָ וְחַנּוּנֵינוּתְךָ אֲשֶׁר אַתָּה חָפִץ לְהַטִּיב לְבָרִינוּתְךָ, עֲשִׂיתָ
 פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת וְסַבְבֹּת סַבּוֹת רַבּוֹת, וְצִמְצֻמַּת הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ
 בְּכֶמֶה צְמֻצוּמִים שׁוֹנִים, מֵעֲלָה לְעֵלוּל, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל תַּחְתּוֹן
 וְנִתְתָּ כַּח לְצַדִּיקִיךָ הָאֱמִתִּיִּים לְהַשְׁיֵג הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ, וִידִיעַת
 רוֹמְמוֹתְךָ, וְחַנּוּנֵיךָ אוֹתָם דַּעַה בִּינָה וְהַשְּׁכַל אֲשֶׁר בְּעֵצִים בִּינָתָם יֵשׁ
 לָהֶם כַּח לְהַכְנִים הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ גַּם בְּדַעַתֵנוּ הַפְּחוּתָה כִּי־אֲשֶׁר
 הַתְּחַלְתָּ לְגַלוֹת הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ עַל יְדֵי מִשָּׁה נְבִיאֶךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ
 אֲשֶׁר הוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם מִמ"ט [מֵאֲרָבָעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה
 וְהַכְנִיסֵנוּ בְּמ"ט [בְּאֲרָבָעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה, וְקָרַב אוֹתֵנוּ
 אֵלֶיךָ וְלַעֲבוּדְתְךָ, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם
 כָּל שְׁעוּרִים וְצִמְצוּמִים לְהַשְׁיֵג עַל יָדָם הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ, כִּי עַל־יְדֵי
 כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה וְעַל יְדֵי כָּל אוֹת וְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּכַתָּב
 וּבְעַל פֶּה כִּשְׁאֵנוּ זוֹכִים לַעֲשׂוֹתָם בְּקְדוּשָׁה וּבְטְהָרָה כָּרְאוּי יֵשׁ לָנוּ
 כַּח לְהַמְשִׁיךְ לָנוּ דַּעַת לְהַשְׁיֵג אֱלֹהוּתְךָ עַל־יְדֵי כֶּמֶה שְׁעוּרִים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חרי
לומר מזהרני את יצי"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל
זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְצַמְצוּמִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ
עַל יְדֵי מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלִיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר הוּא הָאִיר עֵינֵינוּ וְהוֹצִיאָנוּ
מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל מֵעַמְקֵי הַגָּלוּת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמָמוֹן,
מִמ"ט [מֵאֲרָבָעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה לְמ"ט [לְאֲרָבָעִים
וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה כִּי מֵעַצֵּם גְּדֻלַּת מַעְלַת מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלִיו
הַשְּׁלוֹם הָיָה יָכוֹל לְהַכְנִים הַשָּׂגַת אֱלֹהוֹתֶךָ אֲפִלּוֹ לְאֲנָשִׁים פְּחוּתִים
בְּדִיּוּטָא הַתְּחִתוֹנָה מְאֹד, כְּמוֹנוּ הַיּוֹם:

תִּמַּח: וְעַתָּה בָּאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי "גְּדֹל הָעֲצָה וְרַב
הָעֲלִילָיָה" לְמִדְנִי וְהוֹרְנִי בְּאִיזָה דְרָךְ בְּאִיזָה אֲפֵן בְּאִיזָה זְכוּת
בְּאִיזָה עֲצָה וְתַחֲבוּלָה, אֲזַכֶּה אֲנֹכִי גַם כֵּן לְהַשְׁיֵג הַשָּׂגַת אֱלֹהוֹתֶךָ
אֲשֶׁר לְכַךְ נּוֹצְרָתִי כַּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי לֹא נִבְרָאתִי בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל
הַזֶּה, אֲלֹא כִּי לְרֹדֵף אַחַר הַתְּכִלִּית הַטּוֹב הַזֶּה, לְהַשְׁיֵג הַשָּׂגַת
אֱלֹהוֹתֶךָ יִתְבָּרֵךְ:

תִּמַּט: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מִהַשָּׂגַת
אֱלֹהוֹת כִּי לֹא דֵי שְׁלֹא נִזְהַרְתִּי לְקַיֵּם כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתֶךָ וּמִצְוֹתֶיךָ,
אֲשֶׁר עַל יָדָם זוֹכִין לְהַשְׁיֵג אוֹתָךְ כָּל חַד לְפּוֹם מִה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהִ,
כְּמוֹ שְׁכַתוֹב "נּוֹדַע בְּשְׁעָרִים בְּעֵלְהָ", כָּל חַד לְפּוֹם מִה דְּמִשְׁעַר
בְּלִבִּיהִ, אַף גַּם עָשִׂיתִי מִה שְׁעָשִׂיתִי, וּפְגַמְתִּי מִה שְׁפַגַּמְתִּי,
וְקִלְקַלְתִּי מִה שְׁקִלְקַלְתִּי, חָטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ
עָשִׂיתִי, בְּשָׂטָט בְּנַפְשׁ בְּזָדוֹן וּבְמַעַל, עַד אֲשֶׁר נִתְרַחֲקַתִּי מִמְּךָ כְּמוֹ
שְׁנִתְרַחֲקַתִּי בְּתַכְלִית תְּכִלִּית הַרְחוֹק כִּי עַל־יְדֵי כָּל חָטָא וְעוֹן וּפְגָם,
קִלְקַלְתִּי צָנוּר וְשָׁבִיל וְנִתִּיב שֶׁל הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת, אֲשֶׁר עַל
יָדָם הָיִיתִי יָכוֹל לְהַשְׁיֵג הַשָּׂגַת אֱלֹהוֹתֶךָ עַד אֲשֶׁר בָּרַב עוֹזְנוֹתִי
הַמְרַבִּים מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמְסָפָר, וְכַבְדּוֹ מִחוּל יָמִים, וְרַבּוֹ
מֵעַפְר הָאָרֶץ, וְעַצְמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֵאשִׁינוֹ, עַל יְדֵי זֶה קִלְקַלְתִּי

וְהִרְסֹתִי וְהִחַרְבֹתִי כָּל מִינֵי צְנוּרוֹת וְשִׁבְיִלִים וְנְתִיבוֹת הַחֲכָמָה
הַקְּדוֹשָׁה, וְהִחַרְבֹתִי הַדְּרָכִים אֲשֶׁר עַל יָדָם מִשִּׁיגִין אוֹתָךְ וּבְכָל
פֶּעַם הוֹסַפְתִּי חֲטָאִים עַל חֲטָאִים וְעוֹנוֹת עַל עוֹנוֹת וּפְשָׁעִים עַל
פְּשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד עַד אֲשֶׁר "עוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי
כְּמִשָּׂא כְּבֹד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי" עַד אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה עָשִׂיתִי כַּמָּה וְכַמָּה
אֲלָפִים וּרְבָבוֹת מְחֻצוֹת בְּרֹזֶל וּמִסְכִּים הַמְבַדִּילִים בֵּינִי וּבֵין
הַשָּׁמַיִם: